
Słowo wstępne.

Acta Universitatis Nicolai Copernici. Bibliologia 1 (306), 5-6

1996

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Słowo wstępne

Niniejszy tom inicjuje wydawanie w ramach Acta Universitatis Nicolai Copernici nowej serii pt. „Bibliologia”. Ten i kolejne zeszyty będą prezentowały dorobek naukowy pracowników Katedry Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej, a także osób współpracujących naukowo lub dydaktycznie z Katedrą. Dotychczas nasza placówka, jeszcze jako Zakład funkcjonujący w strukturze Instytutu Historii i Archiwistyki, wydała w 1989 roku jeden zeszyt w serii „Historia” (jako 22 jej pozycja) pod red. Sławomira Kalembki (Acta Universitatis Nicolai Copernici. Nauki Humanistyczno-Społeczne, zeszyt 185). Po wzmocnieniu kadrowym naszej jednostki i przekształceniu jej w samodzielną Katedrę (w 1994), działającą w ramach Wydziału Nauk Historycznych, zaistniały obiektywne warunki do wydawania odrębnej serii, nawiązującej zarówno tytułem, jak i zawartością do wcześniejszej serii „Nauka o Książce”, która ukazywała się w obrębie Zeszytów Naukowych UMK przed przeszło dwudziestoma laty i zaowocowała sześcioma zeszytami (1962 – 1970).

Poniższy tom otwierają dwa studia o charakterze metodologicznym. Pierwszy autorstwa Ewy Głowackiej mieści się w zakresie bibliotekarstwa, dziedziny intensywnie uprawianej w naszej Katedrze, co znajdzie pełniejsze odzwierciedlenie w kolejnym tomie. Drugi artykuł zawiera refleksje Andrzeja Kłossowskiego na temat bujnie rozwijających się w ostatnich latach badań nad polską książką emigracyjną. Przyczynek Krystyny Podlaszewskiej poszerza naszą skromną wiedzę na temat bibliotek klasztornych z obszarów dzisiejszej Polski Północnej. Kolejny artykuł dotyczy również księgozbioru, ale z czasów nam współczesnych, należącego do zmarłego przed kilkoma laty autora *Na nieludzkiej ziemi* — Józefa Czapskiego. Kolejne trzy artykuły poruszają problematykę ruchu księgarsko-wydawniczego. Szkic Iwony Imańskiej, traktujący o aktywności w Warszawie jednego z największych bibliopolów lipskich I poł. XVIII wieku, dostarcza nowych informacji o kontaktach księgarskich Saksonii z Polską w okresie Oświecenia. Natomiast dwie następne rozprawy — Bronisławy Woźniczki-Paruzel oraz Małgorzaty Fedorowicz wprowadzają w dotychczas niedostatecznie spenetrowaną przez księgoznawców problematykę produkcji

polskiej książki na terenie Pomorza w okresie zaborów. Innym zaś aspektem tej problematyki — recepcją kilku periodyków adresowanych do ludu na obszarze trzech zaborów zajęła się w swoim artykule Grażyna Gzella.

Do bogatych dziejów polskiego czasopiśmiennictwa sięgnął również Jacek Gzella, omawiając w swoim tekście petersburski periodyk z początku naszego wieku, redagowany przez dobrze mu znanego Władysława Gizberta-Studnickiego, pod kątem stosunku Polaków do idei panslawizmu.

Na końcu tomu znalazł się artykuł Jaromira Durczewskiego, powstały na kanwie przygotowywanej przez niego edycji listów uczennicy Edmunda Husserla, Edyty Stein do polskiego filozofa fenomenologa Romana Ingardena.